

nullus homo est animal ergo nullus homo est animal
ergo sequens sequitur ex antecedente. sed propter est
pro negativa et si propositum negativa predicatur
remouet a se ergo animal remouet ab ho-
mione sed taliter est in illa nullus homo est animal. sed
quod denotatur remoueri ab aliquo propositum
volumen negativa denotatur affirmari
de eodem per volumen affirmativam sibi prioram
igitur et per illam nullus homo est animal animal re-
monetur ab homine. quod bene sequitur. nullus
homo est animal ergo nullus homo est animal
ergo per oppositam sibi volumen affirmativam
contraria dicendo oportet homo est animal denotatur
animal affirmari de homine et per consequens huius
sequitur oportet homo est animal ergo oportet animal.
Ita arguitur quod ista opinio sit bona quod oppositus con-
sequenter repugnat antecedenti ergo tunc. Ad
idem predictum in volumen negativa stat confusio
et distributione ergo bene sequitur nullus homo est
animal ergo nullus homo est hoc animal et sic de ceteris
proposito illo nego opinionem principalem et concedo
usquecumque de quicunque negat de aliquo per volumen ne-
gativa tunc. Sed haec rationem arguit sic et
videt quicquid negat ab aliquo per volumen nega-
tivam affirmari de eodem per volumen affirmativam
igitur ex opposito si due propontes priores sunt et quod
quid negat de aliqua illarum affirmari per aliam
illarum quod fuit probandum. huic dicto quod cum est quod non
priorum quod quicquid negat de aliquo proprietate
et principali per unam negativam proponit de alia per
modo et principali per aliam et sic est de ipsis nullus
animal currit hic cursus negat de animali. et in
alio de quolibet hodie affirmatur. unde procedit
dum est quod ubiqueque sunt aliqua et non quicquid negat
de una precise et principali affirmatur de eodem
precise per illam et principali propositio iste non
sunt contrarie. unde non frequenter contingit quod
aliquid negat prior ab aliquo erint per unum
priorum quod non dicitur per aliquod priorum sicut in
proposito ut unus homo est animal negat hominem esse
animal priorum tamen non existere quod tam non affir-
matur per illam proponit oportet homo est animal quod quicquid
huius necessario negatur precise et prius affir-
matur aliud precise et principali ut nullus homo
est animal precise et principali negat illam nullus
homo est animal. et affirmit aliud precise et principali
liter. scilicet homo est animal. Concludendum est ergo
pro argumento quod quicquid negat unum priorum
precise et principali affirmit aliud eorum
precise et principali. sed non quicquid negat
unum priorum prior exstante affirmit aliud con-
trariorum contrarie existente.

Igesimoprio arguit sic hec psequē
tia ē bona tu incipis scire aliquam
ppōem. ergo tu incipis scire istā propōez et
istā et sic de singulis. et hec eadē non ualeat er
go conclusio uera. Qd sit bona probō qz ille
terminus incipit est terminus icludens cō

eradictionē et confundēs terminū confuse et
distributivē sicut dicit illud deī cā diversitatis. Qđ non ualeat probat qđ ponat qđ tu
scias propōnes ueras et non fās. et ante hoc
non sciūisti aliquā istā x tūc aīs ē uex et pñs
fīm et qđ pñs sit fīm probat qđ nullū fīm inci-
pis scire. Porro primo dico negādo priuam
cōsequētiā pro quo ē sciendū qđ nulli terminū
sūt includētes negatiōnē qui confundāt ter-
minos īmediate sc̄q̄ntes cōfuse et distributi-
ve tā p̄ suis exponētib⁹ qđ p̄ suis expositis
cuiusindēdi ē iste termin⁹ differt. et sunt que-
dā exponentia i suis confudentib⁹ exponen-
tib⁹ et non i suis expositis ut incipit erēplu-
p⁹ i illa propositione tu sc̄pis scire aliquā
propōne; exponit sic nūc sc̄is aliquā propōne;
et īmediate ante hoc non sciūisti aliquā
propōne; ergo īmediate āte hoc non sciūisti
istā propōnem et istā et sic de singulis uel dī
scendi ut in exposita.

Igesimosecūdo arguit sic aliqd erit
primū istans ēē sor. qd erit primū
instans ēē plo. ie ergo i codē istā i quo sor.
incipiet cē plo incipiet cē hec pna est bōa i he
eadem non ualeat ergo conclusio uera. Primi
mo q sit bona arguit sic istud ē primū istane
esse sor. sed primū istans ēē sor. est primum
instans in quo sortes incipit esse. i primum
instans ēē plonis est primū instans i quo plo
incipit esse ergo in eodem istā i quo sor. in
cipit ēē plo incipit cē. Sed q non ualeat pro
babat nā ponat qd sor. sit genitus ante plonez
p vñā diem et sit. b. primū instans plonis.
quo posito pñis est sūmū immediate manifeste.
sed pñ cōd qñs est uerū et qr. b. erit primum i
stans esse sor. qd erit primū istās esse plonis
ergo tce. pna tñ qr ex opposito pñus ifertur
oppositū antecedētis. añs probabat uidelicet
qd. b. erit tce. qr. b. erit primū istās ēē sor. q
erit primum instās ēē plonis i nullū instās
erit instans ēē sor. ante b uel p² b quin illud
erit primū instās ēē plonis ergo tce. cōsequen
tia patet p cōeni expositionē hui² termini p
us qr negat illa duo. s. nunq̄ et nō prius an
tecedēs ex cāu i minor pñ i conclusio iuxta
casum. Pro primo dico negādo consequen
tiam primā i ad probationem negabat conse
quentia. s. istud erit primū instans ēē sor. qd
erit primū instans ēē plonis ergo in eodē in
stanti in quo sor. incipiet esse plo incipiet esse
sed antecedens est falsum.

Igesimotertio arguitur sic hec con sequentia est bona impossibile non est hominem esse asinum ergo necesse est hominem esse asinum et hec eadem non valet ergo conclusio uera animis probata p aristotile in libro piarmenias ubi dicit illa pnam esse bonam. Sed quod non ualeat argutus antecedens est